

стати причиною національної небезпеки, порушення громадського порядку, не контрольованості суспільства владою, пропаганди насильницької зміни влади, закликів до національної, релігійної, регіональної, расової ворожнечі, нівелювання правом людини на приватне життя, загрозою її безпеки. А в умовах воєнного стану призвести до обізнаності противника про дії ЗСУ, інших складових сил оборони та негативно вплинути на хід виконання завдань. Тому, користуючись таким правом, кожен громадянин повинен нести відповідальність за це.

Список використаних джерел:

1. Конституційні права, свободи і обов'язки людини і громадянина в Україні / за ред. акад. НАН України Ю. С. Шемшученка. Київ: Юрид. думка, 2008. 252 с.

2. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>

3. Загальна декларація прав людини Декларація: Міжнародний документ від 10.12.1948 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text

4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII (2148-08) від 19.10.73 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text

ВИКЛИКИ ЕЛЕКТРОННОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ЗАГРОЗ

Булгакова О. В.

Забезпечення суспільного добробуту значною мірою залежить від якості та інтеграції державних інституцій в різні соціально-економічні та політичні процеси всього як всього суспільства так і окремих місцевих громад. Розвиток громадянського суспільства розглядається як запорука створення ефективного державного управління, яке сформує ефективну державу для громадян [1].

Оскільки ефективність публічного управління та адміністрування є ключовою ознакою сучасної держави, то необхідно віднайти баланс між централізованим управлінням і свободою дій на місцях. Отже, зміна погляду на управлінську діяльність, як на надання послуг, які моделі та продукту взаємодії з ознаками законності, незалежної роботи та грошовій ефективності, а не на формальних правилах і процедурах [2].

Найбільш важливим поштовхом в розвитку та реалізації запитів суспільства на електронне врядування слід визнати саме інформаційну революцію, яка спричинила цілу низку об'єктивних змін у всіх сферах суспільства, а також спонукала суспільство будувати прогнози та моделювати очікування. Разом із запровадженням інформаційних

технологій в діяльність органів державного управління неодмінно виникає потреба в розумінні того, як змінилися і як повинні змінюватися під впливом цих технологій традиційні ієрархічні управлінські структури, сформовані та ефективні за індустріального суспільства. Реалізовані запити громадян на нові можливості «миттєвого зворотного зв'язку» впливають на якість відносини «влада – громадяни» [2].

Значні результати інтеграції ІТ-технологій в державне управління, зумовило появу нових концепцій електронного врядування – e-Government і e-Governance. Саме виникнення ефективних інформаційних та комунікаційних технологій (ІКТ) та надстрімкий розвиток мережі Інтернет дозволили вважати, що інформаційні технології здатні забезпечити перехід до нових форм взаємодії, що означало б здатність електронного уряду сформулювати можливість створення нової моделі в державному управлінні [2].

Електронне врядування в Україні отримало потужний запит від суспільства з огляду на сукупність потреб, а саме: отримання ефективних інструментів захисту прав людини та реалізація громадянських свобод, формування надійної системи контролю діяльності органів державної влади в режимі реального часу, забезпечення мобільності в умовах інтеграції економічної, фінансової сферах та бізнесу. Значні зусилля було звернено на створення окремих елементів загальної системи електронного адміністрування на різних рівнях. До таких елементів можна віднести формування низки єдиних інформаційних баз за напрямками адміністрування, інформаційні портали органів державного адміністрування різних рівнів, з яких можна виокремити портал «ДІЯ» як прототип системи електронного адміністрування типу «Держава в смартфоні».

Проте у лютому 2022 р. Україна зіткнулась з глобальними викликами власної безпеки через військову агресію з боку російської федерації, які загрожують не тільки існуванню існуючої системи публічного управління, а й ставить під питання існування такої держави як Україна. Через це в країні було введено спеціальний режим воєнного стану.

Органи державного управління в Україні стикнулись з необхідністю забезпечення нормального функціонування за умов військової агресії, яка створює наростаючу небезпеку фізичного знищення всіх ресурсів управлінської системи та постійної загрози життю людей, що унеможлиблює виконання функцій державного управління в належний спосіб. Сукупність зовнішніх загроз знищення в будь-який спосіб матеріальних ресурсів, постійна ситуація загрози життю та свободи державних службовців негативно впливають на оперативну здатність виконувати управлінські функції та надавати адміністративні послуги населенню в усталеній нормативними документами якості.

До надважливих викликів в умовах глобальних безпекових загроз слід віднести збереження інформаційно-комунікаційних ресурсів органів державного управління та доступ до мережі Інтернет. Як показала практика, збереження контролю за інформаційною базою державного

органу або за певним реєстром стало неабияким викликом в цій складній ситуації. В сучасних умовах необхідно багато уваги приділяти виявленню та протистоянню кіберзагрозам віртуального середовища, які додаються до зовнішніх військових загроз. Так, під загрозою знищення опинились інформаційні бази центральних органів державної влади, що унеможливило надання електронних публічних послуг фізичним і юридичним особам. Як результат, органи державного управління втратили на певний час здатність своєчасно ухвалювати необхідні управлінські рішення та оперативно реагувати на швидко змінювані обставини, що могло стати причиною затяжної управлінської кризи в країні.

Підсумовуючи, можна зазначити, що детальний аналіз впливу зовнішніх загроз підчас воєнного стану із використанням сучасних методик антикризового управління в сферу публічного адміністрування повинно стати підґрунтям для розробки детальних алгоритмів діяльності кожного із органів державного управління щодо збереження здатності виконувати стратегічно важливі функції в забезпечені роботи держави та повного збереження інформаційних управлінських ресурсів і каналів доступу до них.

Список використаних джерел:

1. *Барікова А. А.* Електронна держава: нова ефективність урядування. Київ: Юрінком Інтер, 2016. 224 с.

2. *Забейворота Т. В.* Сучасна концепція е-врядування як основа модернізації системи державного управління. *Актуальні проблеми державного управління.* 2017. № 1 (51). С. 1–8.

КОНФІСКАЦІЯ В МИТНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ: ПРИНЦИП СПІВМІРНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО СТЯГНЕННЯ І ВЧИНЕНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Мазур А. В.

Соціально-економічні зміни, які відбуваються в Україні протягом останніх років, обумовлюють потребу переосмислювати сталу парадигму визначення такого виду адміністративного стягнення як конфіскація. Так, концептуальною проблемою чинної на даний момент в Україні моделі накладення адміністративного стягнення у вигляді конфіскації є недотримання принципу співмірності заподіюваної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та законним інтересам фізичної чи юридичної особи та санкції статті закону, що встановлює адміністративну відповідальність. Ідеться, зокрема, і про Митний кодекс України (далі – МК).

Підтвердженням цьому є непоодинокі випадки звернення осіб, які вважають, що вчинені ними порушення митних правил не заслуговують на встановлені МК адміністративні стягнення за видом чи розміром, із